

NOVA KUHINJA NAŠE GIMNAZIJE

„Mirso, što se to dolje kuha?“, pitao sam neki dan Mirsu Srebrenikovića kad sam primijetio da radnici nešto rade i ispod džamije, u prostorijama blizu ulaza u NK „Nur“. „Gdje dolje?“, upitao je on mene. „Pa dolje/dolje, što ja znam gdje dolje, tamo kod nekih vrata pokraj ulaza u NK „Nur“, rekao sam. „Ah to“, odgovorio je. „Hodi dolje pa slikaj i napiši nešto.“ Što? „Vidjet ćeš kad dođeš dolje“, odgovorio je. „Preuređujemo kuhinju medrese.“ I, ne budi lijen, odem ja dolje i imam što vidjeti, odnosno nemam što vidjeti. Cijevi, kanali, ovo, ono. Negdašnja tijesna kuhinja naše medrese, odnosno Islamske gimnazije preuređuje se u moderno kuhinjsko zdanje, gdje će kuhar i kuharice imati gdje kuhati da se ne guraju, gdje će se u posebnoj prostoriji prati suđe, gdje će osoblje kuhinje imati zasebnu kupaonicu, posebne garderobe, ventilacije i svakakvih građevinskih čuda. Kad sam majstore pitao što rade, samo su se smijali i rekli da rade ono što su im nacrtali da rade. Kad sam ih zamolio da me puste unutra, pustili su me i evo što je kiklopovo oko moje kamere zabilježilo.

Najprije valja stvar prepoznati. Doduše ja sam ovu prostoriju jedva prepoznao, premda sam u njoj bio barem desetak puta. I to kad su nam profesori i učenici Gimnazije priređivali druželjubive zakuske u povodu nekih školskih zbivanja. Pločice s poda su maknute. Pa zar je ovaj rusvaj ono ugodno mjesto gdje se uživalo u gastronomskim delicijama?, pitao sam se. A jest.

Uređuje se ventilacija, pa je i strop raskopan.

Ovo su izlazne cijevi iz kuhinje koje majstori betoniraju.

Na ovom prostoru završavaju se radovi prostora koji će biti kuhinjska linija oko koje se kuhari i kuharice neće gurati.

A ovu sam prostoriju nazvao “salonom za pranje i odlaganje posuđa.”
Prostorija ima dvojna vrata, jedna ulaze u praonicu, a druga tamo gdje će posuđe biti uredno posloženo.

Naravno, grade se posebna skladišta za voće i povrće, kupaoalice za osoblje, a ovdje će biti nova garderoba.

Kad sam Srebrenikoviću pokazivao ove fotke, nasmijao se i upitao me jesam li nahranio svoju znatiželju. „Nisam“, rekao sam. „Nahranit ću je kad ovih dana kuhinja počne raditi. Tada ću zamoliti da mi se na novom roštilju spremi porcija znatiželje u lepinji. S dosta luka...“

Obojica smo se nasmijali.